

פרשת במדבר – חג השבועות

ערב שבועות, מפטירין (הושע ב') 'והיה מספר'

אין מזכ"נ ואומרים אב הרחמים.

חג השבועות יום א' ו' בו.

מאחרין להתפלל ערבית לקיים "תמימות תהיינה" (ימי הספירה).

תפילה דיו"ט ותודיענו, (שכח – אינו חוזר).

הקידוש (יקנה"ז) יין קדוש נר הבדלה זמן.

(וכן בהדלקת הנרות מברכת שהחיינו).

נוהגין להיות נעורין בלימוד כל הלילה, וגדול שכר לימוד

אותו הלילה בפרט בביהכ"נ בעשרה,

אך בתנאי שלא יצא שכרו בהפסדו שלא יתפלל בבוקר

בנמנום ובלא כוונה:

לוח א"י הרב טוקצינסקי זצ"ל

טוביה למרום עלה. והוריד דת כלולה, בחג השבועות.

ירד צור בעצמו, ונתן עוז לעמו, ברעמים וזועות.

כל עצי היער, אחזום חיל וסער, והרים וגבעות.

לימד לעם קדושים, סדר תקופות וחדשים, וחשבון השעות.

מכל אום חיבבם, ולהר סיני קרבם, אל למושעות.

נשאם בכנפי נשרים, שוכן ברום אורים, ומתחת זרועות.

סוררים בעת שומעם, צבי תפארת עם, ירגזון יריעות.

(מתוך 'פיוט' לחג השבועות) (טוביה = משה רבנו)

לוח זמנים ושיעורים - בדף נפרד

שבת
שלום

אחות תורנית:

בשבת- חגית קאופמן

ובחג- הילרי יום-טוב

כפה עליהם הר כגיגית - - על בחירה וכפייה מקבלת התורה

רבות נכתב על דברי הגמרא במסכת שבת ביחס לקבלת התורה: 'מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם'. גם אני התייחסתי בעבר לסוגיה זו מעל מדור זה. הפעם אני מעוניין להראות שתי גישות פרשניות למימרא זו של שני המייסדים המרכזיים של החסידות, הבעל שם טוב והמגיד ממזרטיש. במרכז הדיון עומדת השאלה מה צורך יש בכפייה, הלא עם ישראל אמר מרצונו 'נעשה ונשמע'?

כך כותב ר' יעקב יוסף מפולנאה תלמידו המובהק של הבעל שם טוב בשם רבו:

שמעתי מפי מורי זלה"ה ע"ה, לכך כפה הקדוש ברוך הוא על ישראל הר כגיגית ללמד שגם שאינו חושק לתורה ועבודת ה' מכל מקום אינו בן חורין ליבטל, רק יעשה בעל כרחו, וידמה כמי שכופין אותו לעשות בעל כרחו, והוא דרך טוב לאיש ישראלי לימי הקטנות, שלא יבטל התמיד מעסק לימודו ועבודת השם יתברך גם שאינו חושק, דמכל מקום עושה מעשה (תולדות יעקב יוסף).

דווקא הבעל שם טוב שראה בעבודת ה' בשמחה ובאהבה את יסוד היסודות של עבודת ה' במשנתו, דווקא הוא מודע לצורך שיהיה גם צד של כפייה, של עשייה בעל כרחו של האדם. שהרי ברור שלא תמיד יכול האדם לעבוד מתוך שמחה וחשק. 'בימי הקטנות', צריכה לבוא המחויבות, שהרי גם אז איננו בני חורין להבטל ממנה.

המגיד ממזרטיש תלמידו של הבעל שם טוב מתייחס בדבריו גם להמשך גמרא שאומרת: 'הדר קבלוה בימי אחשוורוש' - - שבני ישראל חזרו וקיבלו את התורה מרצון ולא רק מכפייה דווקא בימי אחשוורוש:

וזה ענין כפיית הר כגיגית, היינו שהבינם זה מצד תוקף התגלות אור אלקי שהיה עליהם אז כי באם לא יקבלו התורה שם וכו' - - כי אין להם חיות כלל, כי ראו בחוש לעיל, שכל חיות הנבראים הוא מן התורה ומצד זה קיבלו. ומכאן מודעא רבא לאורייתא דיכולים לומר בשעת העלם (דאם) שלא נגלה בהירות כזה לא היו מקבלים. לכך הדר קיבלוה בימי אחשוורוש בהעלם האור בלבבם. . . ונמצא החטא שהוא ההעלמה גרם דבר גדול יותר, שגם בהעלם דבוק בה' יתברך וה' יתברך מתלבש בהם (ליקוטי אמרים אות ד).

דברי המגיד הופכים את הקערה על פיה. הכפייה לא הייתה באמת כפייה במובן הפשוט של המילה, אלא שגודל ההארה וההתגלות שהייתה במעמד הר סיני, כאשר העם כולו שומע את דבר ה', לא הותירה לכל מי שהיה שם ברירה אלא לקבל את התורה. החווייה האדירה הותירה רושם כל כך עז, עד שכאילו ניטלה הבחירה החופשית מהם, שהרי מי יוכל באותם רגעים שלא לקבל את התורה? דווקא 'בזמן ההעלם', זאת אומרת בזמן של הסתר פנים, כאשר אין גילויים של ניסים על טבעיים, נבואה והשראת שכינה, דווקא אז קיים מרחב של בחירה חופשית הרבה יותר רחב של כל

אדם. דווקא אז מי שבוחר באמונה, הרי הוא עשה זאת מתוך חירות מלאה והרי הוא זה שמקבל את התורה ברצון מלא. בחג הפורים, כפי שגם יהיה מאוחר יותר לאורך גלויות ישראל, לא תהיה עוד מציאות של גילוי פנים. אז מי שיבחר באמונה ובמחויבות לתורה, מי שאז יאמר במהלך חייו 'נעשה ונשמע', הרי שהוא יהיה בדרגה גבוהה יותר של קבלת עול מלכות שמים. ולכן רק אז ניתן לומר שעם ישראל קיבלו את התורה מרצון מלא.

עַתָּה עֹלָם וְעַד עַד – הַרְבֵּה דַּוָּד

מצעים טובים

כבר כתבו וביקשו, וזה ברור לכולם, אבל כנראה שזה לא כל-כך נוגע לכל נהגי סעד, ולכן ברצוני לשתף את כולם.

זה שלוש פעמים נעצר לידי רכב, אחרי משאלת ליבי – אולי יעבור רכב של סעד וייקח אותי הביתה. אינני רוצה להזכיר שמות, אבל פעם עצר רכב שראה אותי בתחנה של נתיבות לסעד, עשה סיבוב, למרות שנוסעיו מיהרו, ואסף אותי.

פעם שנייה, נהג שהבחין בי ליד רמזור בכיוון לסעד, חיכה לי בתחנה ולקח אותי הביתה.

פעם שלישית נהג שהבחין בי בכביש הראשי מנתיבות, נעצר ולקח אותי הביתה. **איזו הרגשה טובה!...** אבל לא כולם נוהגים כך. בקשתי: אנא, קחו מסלול ימני קרוב לתחנה, אולי יש חבר שרוצה לחזור הביתה, כך גם מנתיבות וגם מאשקלון. איזו הרגשה טובה זו! ועל כך, ברצוני להודות לכל הנהגים שלקחו אותי הביתה.

מעשים טובים עושים לי טוב. תזכו למצוות!

פנינה כרמי

לברוריה ויצקה אורן

ולכל המשפחה

מזל טוב לבת המצווה של הנכדות

נועה ואביטל

בנותיהם של צפורה ואהרלה אורן

זה היה השמוע:

בשבת בערבית וביום א' בבוקר התקיימו תפילות חגיגיות לכבוד יום ירושלים.

פגישה עם הוועד ה-afle

הוועד, בנם של ציפורה וישראל, גדל והתחנך אצלנו – היה בשר מבשרנו, אחד משלנו. הפגישה עימו הייתה מרתקת. אנחנו גאים על-כך שבת גידולו של הוועד היה בסעד, אבל מכירים בכך שאת דרכו בחיים ירש מבית הוריו – ציפורה וישראל.

ישבנו עימו שעות רבות בערב יום ב', ביום ירושלים. עמד לפנינו עלם חמודות, שפרש לפנינו את דרך החיים שלו – לתת, לחנך, לקרב בדרכי נועם נוער בעייתית, בניים למשפחות-מצוקה, שלא זכה לחיות במסגרות חיים נורמטיביות חיוביות, ולהפוך אותו למיטב הנוער בישראל.

בשכונת גילה בירושלים היה שיכון גדול של מרכז קליטה שהדיירים שלו – עולים חדשים שמצאו בו דיור לשעה פרשו ממנו לבתים משלהם, ואת המקום שנעזב תפסו משפחות חסרות בית, שלא נתנו לשלטונות לגרשם משם.

הוועד עם הקבוצה שלו שפרשו מהקבוצה המשותפת עם ירמיהו, חיפשו לעצמם מקום ומצאו אותו במקום העוזב הזה. הם נתקלו באיבה גלויה מהאוכלוסיה המקומית, שמאוד חששו מהם שיגרשו אותם, אך לאחר תקופה די ממושכת של מפגש חיובי – במיוחד עם הבנים – צמחו במקום יחסי ידידות נפלאים, לאחר שדיירי השכונה עמדו על התרומה הגדולה שתורמת קבוצת "בית ישראל" לילדיהם, ולחיים המשותפים עימם.

קהילת "בית ישראל" מונה 9 משפחות בשיתוף מלא, ו-55 משפחות חברים בקהילה, אבל כמעט שאין הבדל ביניהן.

קיבוץ בית ישראל שינה את היחס של הדור השני של שכונת גילה לגיוס לצבא – שהתבטא בהשתמטות מהצבא, וכיום – עומד על גיוס של 97% של הבנים לצבא.

זה הביא לשינוי ענק ברגשות הקיפוח שלהם, והחזיר להם את רגש הגאווה. רבים מהם משמשים כקצינים בצבא.

קיימת שם מכינה קדם-צבאית, בה לומדים 50 תלמידים שמתכוונים לשרותם הצבאי, לימודים הומניים בעיקר, אותם מלמדים מורים בהתנדבות. התלמידים לומדים לרצונם, חלקם למשך שנה וחלקם למשך שנה וחצי. כולם מתנדבים בפרויקטים באזור.

בנוסף לכל הוועד הוא איש-צבא, ותרומתו גדולה מאוד לחטיבת גולני, שלא הצטיינה בתדמית חיובית והוועד לקח על עצמו לגייס לחטיבה נערים בעייתיים ולהפוך אותם לחיילים מצטיינים, וכיום מפורסמת החטיבה ברמת האיכותית שלה.

בצבא עמדו על תרומתו של הוועד לרוח החיובית וההתנדבותית של הצבא, וביקשו ממנו למלא גם את התפקיד של קצין מילואים ראשי, מה שהוועד לקח על עצמו בנוסף על כל המשימות שהוא ממלא.

הוועד נבחר – ברוב של-90% - לנציג השכונה – גילה א' – למינהל הקהילתי. והיו בין המצביעים – שאף פעם לא הצביעו לבחירות של הממשלה או העירייה, שלמען הוועד – הצביעו, וצינו – שהפעם – יש להם באמת דמות להצביע בשבילה.

להוועד אישיות קורנת ומאירה, דיבורו רך ומשתף, וניכר עליו שהוא בן לחסידות גדולה- אך חסיד בדרכו שלו, המיוחדת והצנועה.

סיור ארתק ב"חבל בנימין"

ביום שני בשבוע, יצאנו עובדי הקומה התחתונה (או בפי הציניקנים- "אנשי העולם התחתון...") יחד עם כמה חברים מענפי העזר, לטייל בחבל ארץ יפהפה בניצוחם של בני ועופר.

"חבל בנימין" המתפרש בין "יריחו" שבדרומו ל"שילה" שבצפון, נחשב פופולארי פחות בעיקר בגלל הנושא הביטחוני, אך אנו צלחנו בקלות קושי זה והסתערנו במלוא עוזנו על הנוף ושאר פלאי המקום בהדרכתו של "חיליק"- מורה דרך המומחה לאזור זה. במהלך הטיול זכינו ל"מיצגים אנושיים" שלגמרי במקרה תיבלו את הסיור בקוריוזים משעשעים-כפי שיתואר בהמשך.

התחלנו את סיורנו בביקור ב"נחל פרת" או בשמו המקורי "וואדי קלט". מקום זה היה מושבו של "ירמיהו" והנוף המיוחד ומעורר ההשראה סיפק לו משלים רבים לנבואותיו וחזיונותיו. הנועזים שבינינו ובני וחלופ בראשם, קפצו למימי הבריכה שבצל התמר, בעוד כמה אחרים הסתפקו בשכשוך כפות הרגליים וטיפול מניקור מפנק מהדגיגים הרעבים. משם הדרמנו ל"מעברות הירדן" שבצפון ים המלח ולייתר דיוק ל"קצר אל יהוד" הנושק ממש לגבול הירדני. מקום זה נפתח לא מזמן ומשמש בעיקר צליינים מכל העולם הבאים לטבול במי הירדן הקדושים. שוב קפצו חלופ ובני למים הקדושים וטבלו כהלכה עד שנעלמו ממש במים העכורים מול עיניהם המשתאות של שאר עולי הרגל הנוצריים שהופתעו מהדבקות שאחזה בשניים. בזמן ההדרכה בהיותנו קשובים לחיליק חזינו בכומר מכובד הנושא על גופו גלימה שזורה בחוטי זהב טובל יחד עם צאן מרעיתו הלבושים בחלוקים לבנים ומיטהרים תוך שירת מזמורים ותפילות "לשם ייחוד". אפילו לאתיופיה הגיע שמעו של המקום ואף צליינים משם הגיעו לטבול עטופים גם הם בלבן. קצרה היריעה מלתאר את הנופים המדהימים המתחלפים זה בזה מהמדבר ועד ההר ואת הארגון המופתי והעמידה על כל פרט ופרט לבל נחסיר משהו מהתכנון המקורי ועל כך יישר כוח לבני או בשמו המקורי בנימין..

לקראת סוף הסיור הגענו "לשילה" אשר היתה בעברה הרחוק מרכזו השלטוני והרוחני של עם ישראל במשך 369 שנים! מאז כניסתו של יהושע לארץ ועד לסוף תקופת השופטים. ניסינו לאתר בעזרתו של חיליק אשר נעזר במקורות, את מיקומו המדויק של המשכן ואף נקלענו לגמרי במקרה לסט צילומים המתאר את החיים בימי המשכן עם תפאורה, ניצבים ושחקנים הלבושים ברוח התקופה, כך ששוב הרגשנו עצמנו בלב ליבו של המאורע המתקיים לנגד עינינו ממש.

קינחנו את ביקורנו ב"מגרון" השנויה במחלוקת וקיבלנו הסבר מאיש המקום כיצד התגלגלה 'סוגיה משפטית תמימה..'. בנושא בעלות על קרקע לתסבוכת פוליטית. בדרכנו לשם הבחנו בכוחות ביטחון מתוגברים ואנשי משמר הגבול חמושים וממוגנים. הרחנו ריח שריפה באוויר אך לא הבנו על מה כל המהומה. נוסף למחזה המוזר ראינו בחורה בבגדי כלה עומדת בלב היישוב בצורה תמוהה. לפני היציאה חזרה קיבלנו הסבר מפורט מאיש המקום והמעשה שהיה כך היה: "נער גבעות" עטור קרבות החליט לשאת את בחירת ליבו במאחז חדש הצמוד ל"מגרון" ואף הקימו השניים במקום "גן אירועים" זמני לטובת החתונה. אלא שבמהלך זה לא נועצו השניים בכוחות הביטחון ואף לא בתושבי מגרון עצמם וכך גרמו לכאב ראש סביבתי לכל הנוגעים בדבר. משלא קיבלו אישור לקיים החתונה החלו חבריהם להבעיר מדורות בכדי לזרז את מקבלי החלטות. בסופו של דבר הסתיים העניין ברוח טובה. החתן והכלה התאחדו בברית נישואין. החיילים שממילא לא הבינו מימנם ומשמאלם אבטחו את האירוע ואנו זכינו שוב להצגה חינם עד ששקלנו להשתתף באירוע, אולם הזמן הדוחק הניא אותנו מכך. תודה למארגנים על החוויה המיוחדת ומקווים להמשיך עם ההצלחה הלאה.

ביום ד' יצאו חברים רבים מסעד להשתתף בחגיגות מועצת שדות נגב.

60 שנות אצ"ל בת 60

זכיתי להשתתף בחגיגת מועצת שדות נגב לכבוד מלאת לה 60 שנה. האירוע התקיים בשטח המועצה. כמובן בהתחלה התכבדנו במאכלים ומטעמים שונים מכל העדות. לכל ישוב במועצה הייתה סככה וכל ישוב הכין את מאכליו המיוחדים. סעד הגישה את הפופקורן שלנו שהיה להיט. הייתה שמחת פגישת רעים והכנסת אורחים ברוחב לב ובחום. ניגשנו לבמה המרכזית שהייתה מוכנה לקלוט את המון האנשים שבאו לחגוג. בתחילה פתחה תזמורת הילדים של המועצה שניגנו שירי ארץ ישראל במקצועיות ובטוב טעם. מנגן ומלווה כמובן רועי גולן שלנו, ובניצוחו של ויקטור הידוע מהמנדולינות. ילדים צעירים של הישובים השונים בריקוד ושירה מצטרפים לבמה לחגיגה. אחריהם מקהלת " פרחי שדות נגב " בנעימות מפסוקי הקודש, יפה ומקצועי. השתתפו ילדי יום טוב מסעד. ראשון הדוברים היה השר סילבן שלום, השר לפיתוח הנגב. הוא דיבר בהתרגשות על המועצה והעומד בראשה, מאיר יפרת, שמתחייב לחינוך. על כך שעומדת להיפתח במועצה הספרייה הדיגיטלית הראשונה בארץ, שיהיו בה מחשבים ולפטופים ללימודים, על כך שיהיו 1000 כיתות חכמות. על פיתוח הישובים באזור והגדלת האוכלוסייה. ראש המועצה מאיר יפרת בירך בהתרגשות רבה על האנשים הנהדרים שבנו את הכל מאפס. "שדות נגב זה הבית". על החום הפשטות והאמונה. הוא פנה להורים שנאחזו והפריחו את השממה, ושיבחו את החוסן הלאומי שלהם. הזכיר את הנופלים במערכות ישראל. דיבר על צמיחה דמוגרפית ותרבותית (היכל התרבות שיחנך בקרוב), טיפוח בתי הכנסת, הכלניות וריח הפרדסים, החינוך והאפשרויות. הרצון שבני המקום יובילו בחברה, בעבודה, במחקר ובטכנולוגיות המובילות. ביה"ס למוסיקה, תיירות, צימרים, תנועת רכבות, ומרכזי קניות. והרבה ילדים. שושנה עברון, יואל והדס סיפרו על 4 דורות בסעד. שי חרמש דיבר בחום, ואמר "שמדרום תפתח התקווה" הרב האזורי בירך את האזור שקשור ל"ישראל סבא". לב האנשים חם ואוהב מכניס אורחים. בין לבין מלווה סרט שראיינו בו אנשים מהאזור. הם סיפרו על ההתחלה הקשה, על כך שידעו למצוא את מה שחסר במה שהיה להם. וכולם סיכמו שהיה להם טוב.

בתור ילדים כולם היו צריכים לעזור בפרנסת המשפחה, אך ידעו לשחק בחוץ המון ולשמוח המקהלה הופיעה בשירים שחיברו לכבוד בת הששים, מקהלה שכללה בתוכה מבוגרים וצעירים. מופע של נשים מרוקאיות שיושבות ומדברות, חצי מרוקאית וחצי עברית עילגת. מצחיק ובאמת כך זה היה.

טוביה צפיר בא בדמותו של בן גוריון ואמר לילדים שהוא היה אדם חשוב לפני שהיה שדה תעופה, מאוחר יותר הופיע כמנחם בגין שבירך את מתיישבי הנגב בעבודת הקודש שהם עושים בהפרחת השממה. בסרט מספרים החברים המבוגרים איזה יחסים טובים היו עם ערביי עזה.

איך נסענו במוניות לבאר שבע, איך עשינו קניות בעזה. וכשפעם נכנס ערבי מעזה למושב כדי לגנוב חיטה, הם פנו אליו ושאלו למה? והוא ענה להם שילדיו רעבים, אז הם לקחו אותו לאסם ומלאו לו שקים עם חיטה.

וכשהוא שאל אותם איך זה שלא גונבים להם, הם ענו לו שיש להם שומר, וכשהוא רצה לראות את השומר המיוחד הזה הם הראו לו את המזוזה ונתנו לו אחת.

ועוד שיר על השבת היורדת על האזור על השלוחה, הפיוס, והאהבה שבאה איתה.

השבת שעוברת בשדותינו ומאירה בלב כמו תפילה.

עוד ריקוד ילדים על זה שאין להם זמן להיפגש כי הם כ"כ עסוקים בכל החוגים והפעילויות המגוונות. ועוד ועוד הופעות שירים וריקודים.

היה שמח, וכבת המקום שלמדה עם הילדים של העולים מצפון אפריקה, ושזוכרת את הוריהם, את האמהות שלבשו עדיין את הבדים הכתומים, והאבות שנהפכו לחקלאים בין יום, ושעבדנו אתם בשדות הקיבוץ, ובצבא התגייסנו ללמד עברית את המבוגרים - קראו לזה "ביעור הבערות".

וכעת, סוגרת מעגל ומטפלת בדור ההמשך במרפאות בנתיבות – התרגשתי מאד, התחברתי מאד והרגשתי שזכות גדולה נפלה בחלקי לחלוק אתם את המקום.

התחושה שמלווה אותי כבר הרבה זמן, שהבנים והנכדים של אלו שהגיעו לכאן שלחו שורשים עמוקים לקרקע ויצרו את כל היש הזה מהאין הגדול שהם מצאו כאן, ומרגישים שייכות עמוקה, למקום ולמסורת עליה גדלו.

חנה אלקרט

יש מקום לכלאווה

מתוך הכתבה "צ'ט'ניט נדד ט'יפ'ט" שהתפרסמה השבוע בציתון מצריה:

"אחרי כל פיצוץ קסאם או פצמ"ר ממהרים רפתני קיבוץ סעד בעוטף עזה

ללטף ולהרגיע את הפרות המבוהלות.

התוצאות מדברות בעד עצמן:

פרות הקיבוץ זכו בתואר המניבות ביותר בישראל."

"רקטות וקסאמים גורמים אמנם לחרדה ומשבשים את שגרת התושבים ובעלי החיים. אך האיום, כך נדמה, לא עוצר את הפרות בגבול עזה. הרפת של קיבוץ סעד נבחרה לרפת השיתופית המניבה ביותר, והפרה "חרטה" המתגוררת בשטחה הוכתרה כאלופת החלב של השנה."

חג השבועות

יש כמה שמות לחג זה – ביכורים, שבועות, מתן תורה, עצרת – כי זה סיום החג הגדול המשתרע מפסח עד שבועות.

בחג זה עיטרו היהודים את בתיהם ובתי הכנסת בירק.

בחג השבועות מת דוד המלך, ולכן קוראים אז את מגילת רות.

אני אוהבת מאוד את החג הזה. אחרי ימי הספירה העגומים, שאסור לנו לחגוג, להסתפר ולחדש – מגיעים ימי חג בהם אפשר להתקשט, לאכול מטעמים והכל – לכבוד התורה הקדושה – אותה קיבלנו בסיני. אני אוהבת מאוד את החג הזה – חג ללא מצוות מיוחדות מלבד התפילה וקריאת התורה.

ואני אוהבת מאוד את המגילה, את רות. זאת המגילה האהובה ביותר עלי מהתנ"ך.

זאת מגילה כל-כך ציונית, כולה ספוגה בריחות של הארץ שלנו – כנראה מאחת התקופות השקטות שלה, של עבודת האדמה, של איכרים בריאים המעבדים אותה, מגדלים שדות פלחה ושומרים על כל עיקרי החסד שלמדנו בתורה – להקות של עניים, בייחוד נערות, צועדות אחרי הקוצרים, ומלקטים את הלקט למחייתם – וכך עוזרים העשירים לעניים, וזה מזכיר לי את הנעשה בארץ כיום;

אני אוהבת את האווירה של הסובלנות, את הקבלה של הגרים.

ואת הסוף – את ה"הפי-אנד" – את ברכת כל העם לבועז שלקח לו את רות לאשה – "ייתן ה' את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהן את בית ישראל" ואת ברכת הנשים לנעמי – "ברוך ה' אשר לא השבית לך גואל היום ויקרא שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים".

ואת הלימוד של שבועות, ואת מאכלי החלב.

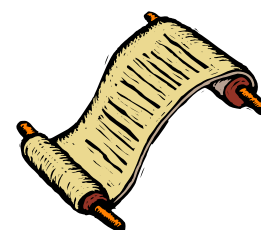
זה החג האהוב עלי מכל חגי התורה.

חייז'ה יקותיא

חזרתי אצל ספרי וקראתי במצוות השם, כדרך שאני נוהג כל השנים בלילי שבועות שאני קורא במצוות השם שפייט רבנו שלמה(אבן גבירול)נוחו נפש... 'כל אדם לא היה בצריך. אני לבדי ישבתי בצריך... הבית היה מלא ריח טוב ואור נרות הנשמה האיר את הבית, ואני ישבתי וקראתי את המלים הקדושות שנתן המקום ביד המשורר לפאר בהן את המצוות שנתן לעמו ישראל... נפתחו דלתות ארון הקודש וראיתי כמראה דמות איש עומד וראשו מונח בין ספרי התורה ושמעתי קול יוצא מתוך הארון מבין בדי עצי החיים. הורדתי את ראשי והשפלתי את עיני כי יראתי מלהביט אל ארון הקודש. הבטתי במחזורי וראיתי שאותיות הקול היוצא מבין בדי עצי החיים נחקקות והולכות במחזורי. והאותיות אותיות מצוות השם, כסדר שיסד רבנו שלמה בן גבירול נוחו נפש. והאיש אשר ראיתי בראשונה בין ספרי התורה עומד עלי, תוארו כתואר מלך... מנין שראה אותי? שהרי דיבר עמי... לא פה אל פה דיבר בי. מחשבה במחשבה נחקה, מחשבת קודשו במחשבתי אני'.

ש"י עגנון "הסימן-האש והעצים" תשל"ד

הלכות יו"ט חג המצאי שבת

השנה נחגוג את חג השבועות מיד עם צאתה של שבת. לכן ראיתי לנכון להאיר על כמה הלכות אקטואליות במציאות נדירה זו.

1. אין לערוך אף הכנה משבת לחג, לכן:
  - א. אין להכין בשבת אוכל לסעודת החג.
  - ב. אין להניח על הפלטה מאכלים לסעודת החג.
  - ג. אפילו הוצאת אוכל מהמקפיא בשבת על מנת להפשיר את האוכל לסעודת החג – אסורה (עצה טובה: העבירו את האוכל מהמקפיא למקרר כבר ביום שישי).
  - ד. את שולחן החג אין לערוך לפני צאת השבת.
  - ה. הדלקת נרות חג תעשה רק לאחר צאת השבת.
- ו. את ההכנות לחג ניתן להתחיל בשעה 20:14 לאחר אמירת 'ברוך המבדיל בין קודש לקודש'.
2. ראוי להקדים אכילת סעודה שלישית בשבת לפני 16:40 (שו"ע, או"ח סימן רמט, ב).
3. הקידוש בליל החג כולל גם הבדלה של צאת שבת בסימן **יקנה"ז** (נין=בורא פרי הגפן, קידוש, נר=בורא מאורי האש, הבדלה, זמן=שהחינו) כמופיע במחזורי התפילה.
4. את נרות החג אין להדביק לפמוטות אפילו בחג. ניתן להשתמש בנרונים או להכין נרות חג כבר ביום שישי.
5. אין להדליק נר הבדלה רגיל (אבוקה) בליל החג מכיוון שאי אפשר לכבותו ביום טוב. את ברכת 'בורא מאורי האש' נברך על נרות החג או על האש שהדלקנו ביום שישי. כדי ליצור אבוקה אפשר לחבר גפרור לנר לפני הברכה ולהניח אותו שיכבה מעצמו.
6. על מנת שנוכל להדליק נרות או לבשל בליל החג יש להשאיר אש דלוקה כבר מיום שישי. רצוי להשתמש בנר של 48 שעות (ולא בנרות הרגילים).
7. הדלקת אש ע"י העברה המותרת ביו"ט היא רק הדלקה שיש בה צורך (בישול, חימום, אור). הנוהגים להדליק נר נשמה ביום אמירת 'זכור' לא ידליקו נר במוצ"ש אלא ידליקו נר של 48 שעות כבר ביום שישי.

**"בַּד יתבין ישראל ועסקין בשמחת התורה, קודשא בריך הוא אומר לפמליא דיליה חזו
בני חביבי דמשכחין לצערא דילהון ועסקין בחדוותא דילי"**

הקיבוץ הדתי בקריאה לחברי התנועה: התפקדו למפקד הציונות הדתית

נחמיה רפל, מזכ"ל התנועה: "המערכת הפוליטית, עם כל הביקורת, היא המקום להשפיע בו ולהביא לידי ביטוי את ערכי התנועה"

הוועדה המדינית-רעיונית של תנועת הקיבוץ הדתי יצאה בקריאה לתושבי הקיבוצים הדתיים ולשותפים לדרך להתפקד בהמוניהם למפד"ל – הבית היהודי במסגרת מפקד הציונות הדתית הנערך בימים אלה. בבחירות הקודמות הצביעו קרוב למחצית מאנשי הקיבוץ הדתי למפלגת הבית היהודי, אולם שיעור תמיכה גבוה זה לא בא לידי ביטוי בחברות במפלגה, שבמשך שנים רבות לא ערכה מפקד מסודר לשורותיה. נחמיה רפל, מזכ"ל הקיבוץ הדתי, אמר שעם כל הביקורת שיש לרבים על התנהלות המערכת הפוליטית, ובתוך זה גם התנהלות מפלגות הציונות הדתית, המערכת הפוליטית היא המקום להשפיע בו ולהביא לידי ביטוי את ערכי תנועת הקיבוץ הדתי. הצטרפות רחבת היקף של אנשי התנועה תחזיר את הקיבוץ הדתי למעמד שהיה לו בעבר במפד"ל, ותסייע בעיצוב סדרי העדיפויות והשפעה על המפלגה ונציגיה בכנסת. בקיבוץ הדתי קבעו כיעד התפקדות של 3,500 מתושבי הקיבוצים הדתיים במפקד המפד"ל – זהו מספר שמבטא את ההצבעה למפלגה בבחירות האחרונות יחד עם המצביעים למפלגות ציוניות דתיות נוספות. עליהם יש להוסיף חלק מהקולות שניתנו בבחירות הקודמות לליכוד כדי לחזק את נתניהו במאבק הצמוד מול ציפי לבני.

לדברי רפל, אנו רואים שלקראת הבחירות הבאות קבוצות רעיוניות רבות מחפשות את דרכן לבית המחוקקים, על אף מורת הרוח מהתנהלות המערכת הפוליטית. גם בקרב הציונות הדתית מורגשת התארגנות מחודשת, וחשוב שההתיישבות הדתית תהיה בעלת משקל בגיבוש ההרכב החדש. בפוליטיקה סופרים בסופו של דבר את האצבעות ושם אנחנו צריכים להיות.

חיזוק כוחו של הקיבוץ הדתי במפלגה יאפשר לקדם מהלכים חשובים לקיבוצים הדתיים בתחומי ההתיישבות כמו הפרטת הקרקעות, מחירי המים, משק החלב, שנת השמיטה וכן בסוגיות שעל שולחן הציונות הדתית כמו חוק טל, חינוך דתי, ההקצנה הדתית ודמותה החברתית והכלכלית של מדינת ישראל.

ג' ליכוד

י"א סיון - יום השנה לפטירתה של אמא – פרידה אייזנשטט (תשמ"ו)

י"ב סיון – יום השנה לפטירתו של חברנו יעקב גיטמן (תשכ"ו)

מידע חשוב לרוחצים בבריכה

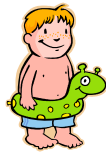
ביום שישי 1.6 י"א בסיוון תיפתח הבריכה בעז"ה.
בשעות הבוקר תהיה רחלי לביא המצילה ובשעות אחה"צ אבישג. מפעיל הבריכה בני אחיטוב והמנהלת אבישג.

כללי וזהב

1. אין לשחות בבריכה ללא מציל.
  2. אין להכניס בעלי חיים לשטח הבריכה.
  3. חובת מקלחת לפני הכניסה למים.
  4. יש לשמור על הניקיון בשטח הבריכה.
  5. יש להקפיד על שעות נפרדות נשים וגברים.
  6. ילדים עד כיתה ג' (כולל) יכולים לשחות עם הוריהם בשעות הנפרדות (עפ"י החלטת הנהלת הקהילה).
  7. הזמנת אירועים פרטיים בבריכה תתבצע דרך אבישג ויש לפנות את שטח הבריכה עד השעה 22.45 (עפ"י החלטת הנהלת הקהילה).
  8. פעוטות הלובשים טיטולים יתרחצו בטיטולים מיוחדים לבריכה.
  9. טוואי התהלכה מסתובב בחורשה – נע להימנע מהכניסה לשם.
- המלצה חמה:** השמש מסוכנת מאוד!!! אם ניצור מצב בו כל ההורים יחייבו את ילדיהם ללבוש חולצה בבריכה – תהיה זו הנורמה שלנו ונשמור על בריאותינו. הורים, אנא הקפידו על **שעות הפעילות בבריכה בחודש יוני:**

ימים ב,ה
8.30 – 6.45 שחיינים
17.30 – 14.00 משפחות
18.15 – 17.30 נשים
19.00 – 18.15 גברים

ימים א,ג,ה
8.30 – 6-45 שחיינים
15.00 – 14.00 נשים
16.00 – 15.00 גברים
18.00 – 16.00 משפחות
19.00 – 18.00 שחיינים

ימי שישי וערבי חג

8.30 – 6.45 שחיינים
14.00 – 13.00 גברים
15.00 – 14.00 נשים
18.00 – 15.00 משפחות.

קיץ נעים ו בטוח

אבישג אדור